

ski i b. Kongresówki na zasadach dotychczas w b. Dzielnicy obowiązujących, bacząc jednakowoż na to, by wydany nadmiar tychże zaświadczeń wzgl. patentów nie okazał się szkodliwym dla tamt. ustroju społecznego oraz gospodarczego.

Organa Pol. Państw. zwrócić baczna uwagę na handlarzy z b. Kongresówki i Małopolski uprawiających handel domokrajny na terenie Województwa Pomorskiego. Handlarze, nie mogący się wykazać zaświadczeniem urzędowym władz administracyjnych b. dz. pruskiej wzgl. patentem na handel domokrajny, będą przytrzymywani i przekazywani Prezydentom miast wzgl. Starostom celem ukarania. (Rozkaz okr. kndy P.P. w Toruniu Nr 14 z dn. 30-X 1921 r.).

TYMCZASOWE DOWODY OSOBISTE.

Podaje się treść rozporządzenia Województwa Białostockiego z dn. 7.XI b. r. w sprawie przymusowego posiadania dowodów osobistych przez obywateli polskich.

Na zasadzie art. 24 Dekretu Rady Regencyjnej z dnia 3 stycznia 1918 r. Dz. Pr. Nr 1 poz. 1 zarządzam co następuje:

§ 1. Każda osoba bez różnicy płci, w wieku wyżej lat 15, której miejscem stałego zamieszkania jest gmina miejska, obowiązana jest zaopatrzyć się do dnia 31 grudnia 1921 r. w tymczasowy dowód osobisty z fotografią, stwierdzającą tożsamość osoby.

§ 2. Każda osoba bez różnicy płci, w wieku wyżej lat 15, podróżując na obszarze Województwa Białostockiego po dniu 1 grudnia 1921 r. pieszo, kołowo lub koleją, bez względu, czy miejscem stałego zamieszkania jest gmina miejska, lub wiejska, obowiązana jest zaopatrzyć się w tymczasowy dowód osobisty z fotografią.

§ 3. Tymczasowe dowody osobiste wydawać będzie właściwe starostwo stałego miejsca zamieszkania danej osoby za złożeniem należności stempłowej 10 mk. oraz za zwrotem rzeczywistych kosztów druku po przedłożeniu dowodów, stwierdzających przynależność państwową polską.

§ 4. Tymczasowe dowody osobiste wystawione do czasu ogłoszenia niniejszego rozporządzenia przez jakiegokolwiek władzę, muszą być we właściwym starostwie stałego miejsca zamieszkania potwierdzone na podstawie przedłożonych dokumentów, stwierdzających przynależność państwową polską.

§ 5. Każda osoba bez różnicy płci, w wieku wyżej lat 15, zamieszkała poza obszarem Województwa Białostockiego, obowiązana jest, podróżując po dniu 1 grudnia 1921 r. pieszo, kołowo lub koleją na obszarze Województwa Białostockiego, zaopatrzyć się w tymczasowy dowód osobisty lub kartę legitymacyjną z fotografią, wystawioną lub potwierdzoną przez właściwe starostwo.

§ 6. Legitymacje urzędnicze i legitymacje akademickie słuchaczy publicznych szkół wyższych, o ile są zaopatrzone w fotografię — zastępują tymczasowe dowody osobiste.

§ 7. Wszyscy cudzoziemcy, o ile nie należą do państw sprzymierzonych, muszą posiadać od chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia ważny dokument z fotografią, wydany przez starostwo obecnego miejsca zamieszkania.

§ 8. Wszyscy cudzoziemcy, o ile należą do państw sprzymierzonych, winni posiadać paszport zagraniczny. O ile paszportu takiego nie posiadają, winni postarać się o to u właściwych władz konsularnych.

§ 9. Każde opuszczenie miejsca stałego zamieszkania, jak również przybycie do innego miejsca i powrót do miejsca zamieszkania, winno być zgłoszone w biurze meldunkowym i uwidocznione w dowodzie osobistym.

§ 10. Na żądanie organów kontrolujących winien każdy obywatel dokument podróży okazać.

§ 11. Odstępowanie dowodu osobistego innej osobie, jak również korzystanie z dowodu osobistego fałszywego, lub należącego do osoby trzeciej, będzie karane.

§ 12. O zgubieniu dowodu osobistego należy zawiadomić do trzech dni starostwo, które dowód ten wydało, lub potwierdziło.

§ 13. Wszelkie przekroczenia powyższych przepisów, o ile nie są objęte kodeksem karnym, będą ścigane w myśl rozporządzenia M. S. Wewn. z dn. 21.II 1919 r. Dz. Urz. M. S. W. Nr 16 poz. 184 przez władze administracyjne.

§ 14. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje aż do odwołania.

(Rozkaz Okr. Kndy P. P. w Białymstoku, Nr. 45 z dn. 17.XI r. b.).

UNIEWAŻNIENIE LEGITYMACJI.

Unieważniono następujące legitymacje: st. przed. Michała Wolnego, z K.P.P. Kraków, miasto, 5 komisariat, Nr 547;

prok. post. Franciszka Kubickiego, z post. Podkamień (książkę służbową);

post. Ignacego Marchewki, z P.K.P.P. w Skalacie; przed. wyw. Kazimierza Lisowskiego, O.K.P.P. w Toruniu, Nr 5;

st. post. Franciszka Ilczuka, z 4 komisariatu kolej., Nr 2778;

przed. Aleksandra Gawraczyńskiego, z Urz. Śled. O.K.P.P. w Krakowie (znaczek Siedziy Nr 35).

Rozporządzenia, dotyczące m. st. Warszawy.

KOMUNIKAT RADY M. ST. WARSZAWY.

W związku z pojawiającymi się w prasie podawieniami o zamierzonym przez rząd rozwiązaniu Rady m. st. Warszawy, nie od rzeczy będzie przypomnieć odośne postanowienie dekretu o samorządzie miejskim z dn. 4 lutego 1919 r. Art. 66 tegoż dekretu postanawia, że Rada m. st. Warszawy może być rozwiązana tylko na mocy dekretu Naczelnika Państwa. W ciągu 6 tygodni od chwili rozwiązania muszą być dokonane nowe wybory.

Powołani przez nie radni wybierają nowy magistrat; do chwili zaś objęcia przez niego urzędu dawny magistrat spełnia swe czynności.

Dopóki Rada miejska nie ukonstytuuje się w nowym składzie, wszystkie jej funkcje spełnia magistrat, ograniczając się do załatwienia spraw bieżących.

Brzmienie odnośnego artykułu dekretu wykazuje wyraźnie, że przedsięwzięte przez rząd rozwiązanie Rady nie jest bynajmniej zarządzeniem karnym, lecz odwołaniem się do ludności, aby nowymi wyborami zdecydowała sama o swej woli i o kierunku gospodarki miejskiej. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr 266 z dn. 25-XI-1921 r.).

Prezydium Rady miejskiej prosi nas o zamieszczenie następującego komunikatu:

Wobec różnych nieścisłych informacji i zbyt daleko idących wniosków, zjawiających się od paru dni w prasie stołecznej w związku z wejściem na porządek obrad Rady ministrów sprawy ewentualnego rozwiązania Rady miejskiej w naszym mieście, prezydium Rady miejskiej m. st. Warszawy odrzuca przedewszystkiem z oburzeniem wszelkie pogłoski o jakichkolwiek nadużyciach ze strony zarządu miasta, jako na niczem nieoparte; w szczególności co się tyczy rady miejskiej pogłoski te zdradzają ponadto nieświadomość ustroju władz miejskich, w których Rada miejska jest jedynie ciałem uchwałodawczym i kontrolującym, lecz nie pełni żadnych funkcji wykonawczych. Poza prezydium Rady miejskiej stwierdza, iż komisja rządowa której sprawozdania i wnioski zostały obecnie przedstawione Radzie ministrów, została w swoim czasie wyłoniona w ścisłym porozumieniu z Radą miejską na skutek pertraktacji, prowadzonych z rządem przez delegację Rady miejskiej w sprawie sanacji sytuacji finansowej naszego miasta. Co się tyczy zarzutu rzekomego sabotażu ze strony Rady miejskiej względem projektów podatkowych, mogących zasilić kasę miejską, faktem jest, iż nie tylko wszystkie projekty w tym względzie, zgłoszone przez magistrat, zostały w szybkim tempie uchwalone, lecz i rada miejska, korzystając ze swego prawa inicjatywy, zgłosiła parę projektów nowych podatków, które są teraz przedmiotem opracowania w magistracie. Zarzutowi zaś rozrzutności i zbytniego powiększenia ilości personelu zadaje kłam cały szereg uchwał Rady miejskiej, zobowiązujących magistrat do jaknajdalej idących oszczędności i do redukcji liczby pracowników. Wreszcie celem zbadania gospodarki HGRIL'u wyłoniona została przez Radę miejską specjalna komisja, która, po zasiłgnięciu opinii całego szeregu rzeczoznawców, ma w najbliższej przyszłości przedstawić swe wnioski.

Prezydium Rady miejskiej nie może przytem nie zaznaczyć, że zbyt pociągające i nieoparte zbadaniem rzeczywistego stanu rzeczy stawianie krywdzących zarzutów ludziom, którzy bez żadnego wynagrodzenia, a więc nie dla jakichkolwiek osobistych korzyści, lecz jedynie z pobudek pożytecznych, swą pracą zawodową i zarobkową oddają naszemu samorządowi miejskiemu w obecnych trudnych ze wszelkich miar warunkach, nie ułatwianych bynajmniej ani przez społeczeństwo, ani przez dotychczasowe rządy, olbrzymi nakład pracy, wymagający nieraz poświęcenia prawie wszystkich własnych wyznaczeń, a nawet własnego zdrowia i usunięciem się od tej pracy i tych niezbyt licznych żywiołów, które dotychczas uważały za swój obowiązek trwać na tej żmudnej i niewdzięcznej placówce społecznej. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr 266 z dn. 24-XI-1921 r.).

WPLACANIE KWOT NA POCZET DANINY PAŃSTWOWEJ.

Biuro Prasowe Ministerjum skarbu komunikuje: Zamieszczane niemal codziennie na łamach pism odezwy osób, uchwały związków i zreszeń, nawołujące do wpłacania kwot na poczet daniny państwowej nie pozostają bynajmniej czczym słowem, lecz natychmiast są wprowadzane w czyn. Do kas skarbowych wpływają bowiem już znaczne sumy, wpłacane na poczet daniny, świadczące o wysokim patriotyzmie i należycie zrozumieniu obowiązków obywatelskich. Minister skarbu dr. Michalski, nie mogąc dla nawalu zajęć wyrażać podziękowania w każdym poszczególnym wypadku, czyni to tą drogą, wyrażając jednocześnie nadzieję, że to patriotyczne postępowanie znajdzie licznych naśladowców, ku korzyści skarbu państwa, a niemniej ku korzyści obywateli. Udzielenie finansów państwa i pieniądza leży bowiem we wspólnym interesie i jest rejonem pomyślności tak państwa, jak i każdego z obywateli. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy, Nr. 266 z dn. 24-XI 1921 r.).

ZASWIADCZENIE O STANIE MAJĄTKOWYM.

Komisariaty P.P., wydając zaświadczenie o stanie majątkowym i rodzinnym osobom starającym się o ulgę z art. 51. Tymcz. ust. o pow. ob. st. wojsk. przeprowadzają podania pobieżnie, skutkiem czego zaświadczenia te zawierają niejednokrotnie szczegóły, niezgodne z faktycznym stanem rzeczy.

Powyższe zaświadczenia, będące jedynym dowodem urzędowym, na zasadzie których władze wojskowe rozstrzygają podania o ulgę z art. 61 Tymcz. ust. mogą, wobec takiego traktowania sprawy przez komisariaty P.P. wzbudzić u władz wojskowych uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności zaświadczeń. Wobec powyższego Komisariat Rządu st. m. Warszawy polecił p.p. komisarzom P.P. zwrócić szczególną uwagę na załatwianie spraw wynikających z art. 61 Tymcz. Ustawy wojsk. z zagrożeniem winnym pociągnięcia ich do surowej odpowiedzialności w razie ujawnienia niedokładności w załatwianiu. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy, Nr 266 z dn. 24-XI-1921 r.).

PODWYŻSZENIE OPŁAT SZPITALNYCH.

Za kurację w szpitalach miejskich Magistrat postanowił podnieść opłaty, jak następuje:

- od stałych mieszkańców miasta Warszawy:
 - a) za kurację psychiczną chorych i w zakładach na Karolkowej 500 mk. dziennie;
 - b) od chorych wewnętrznych, ocznych, zakaźnych 700 marek dziennie;
 - c) od chorych chirurgicznych, skórno-wenerycznych 800 mk. dziennie.
- Od mieszkańców gmin obcych oraz instytucji publicznych, państwowych, gminnych i instytucji prywatnych o 200 mk. więcej.
- Od chorych pensjonarzy ustanowić opłatę za oddzielną pokojkę 1000 mk., od chorych w pokojkach o dwóch łóżkach po 1000 mk. dziennie. Niezamożni

stali mieszkańcy Warszawy są zwolnieni całkowicie lub częściowo od opłaty; koszty ich kuracji pokrywa wydział opieki społecznej.

Jednocześnie podniesiono również opłaty za materiały do operacji, za badanie i zdjęcia Roentgenowskie, za naswietlanie lecznicze i za analizy. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr 254 z dn. 10-XI 1921 r.).

LOTERIA POLSKIEGO CZERWONEGO KRZYŻA.

W pierwszych dniach grudnia r. b. ukażą się w sprzedaży w kolekturach loterii państwowej, bankach i większych sklepach losy Pierwszej Loterii Polskiego T-wa Czerwonego Krzyża. Niewielka ilość losów — tylko sto tysięcy — przystępną ceną 1200 mk. za cały los, podzielony na ćwiartki, wysokość wygranych, z których główne wynoszą: 2 miliony mk., 1.500.000 mk., 1 milion mk., 500.000 mk., wreszcie najlepszy cel, jakim jest poświęcenie funduszy instytucji humanitarnej, tak wielkie usługi oddającej społeczeństwu w czasie wojny i pokoju — sprawią, że losy Pierwszej Loterii Polskiego T-wa Czerwonego Krzyża zostaną rozchwytywane w bardzo krótkim czasie. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr. 254 z dn. 10-XI-1921 r.).

REJESTRACJA ZAREKWIROWANYCH INSTALACJI.

W związku z pismem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 19-X r. b. Nr Pr. B. 3801, Komisarz Rządu st. m. Warszawy, okólnikiem Nr 77 polecił policji warszawskiej zebrać w terminie 2 tygodniowych najszybszemu dane co do wywiezionych z m. st. Warszawy wszelkiego rodzaju maszyn i instalacji, zarekwirowanych przez b. władze okupacyjne niemieckie w instytucjach i zakładach rządowych b. władz rosyjskich w obrębie m. st. Warszawy.

Zebrałe materiały mają być przesłane do Wydziału Administracyjnego Komisariatu Rządu. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr. 252 z dn. 8-XI-1921 r.).

MALŻENSTWA ZAPASOWYCH.

Do końca roku bieżącego szeregowi, należący do zapasu, oraz korzystający z odroczeń według ustawy przewidzianych roczników 1899, 1900 i 1901 winni przed zawarciem ślubu wykazać się zezwoleniem władz wojskowych na zawarcie związku małżeńskiego. W roku 1922 muszą posiadać także pozwolenia przed ślubem szeregowi zapasowi roczników 1900, 1901 i 1902. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy Nr 254 z dn. 16-XI 1921 r.).

Z URZĘDU EMIGRACYJNEGO.

Urząd emigracyjny przy ministerstwie pracy otrzymał za pośrednictwem M. S. Z. informację od poselstwa angielskiego, że wielu z górników, którzy lądują w południowej Afryce z zamiarem otrzymania zajęć w kopalniach złota w Witwatersrand i wśród których znajdują się także obywatele polscy, Urząd sanitarny górniczy odrzuca, jako fizycznie niezdolnych do pracy podziemnej według praw Unii Południowo-Afrykańskiej. Pozostają oni bez pracy i powiększają liczbę bezrobotnych. Wobec tego Urząd emigracyjny zawiadamia, że górnicy, mający zamiar szukać roboty w Witwatersrand winni, oprócz wzięcia wizy Urzędu emigracyjnego, poddać się badaniu lekarskiemu i otrzymać świadectwo, poświadczające przez okręgowy urząd zdrowia (Warszawa, Ratusz 33), że nie tylko są wolni od wszelkich chorób płucnych i chorób organów oddechowych, lecz także, że w ogóle są zdolni do pracy podziemnej. Brak takiego zaświadczenia odbiera możliwość otrzymania zajęcia w kopalniach Afryki południowej. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy, Nr. 265 z dn. 23-XI 1921 r.).

RUCH POCIĄGÓW.

Kursujące obecnie pociągi mieszane, przeznaczone dla przewozu miejscowych podróźnych III klasy na przestrzeni: poc. Nr 51/52 Skierniewice—Ząbkowice, poc. Nr 451/452 Łowicz — Toruń, poc. 551/552 Łowicz—Skalmierzyce, poczynając od dnia 1 grudnia przestają kursować. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy, Nr. 265 z dn. 23-XI 1921 r.).

ZNIŻKA CEN.

Wydział Zaopatrywania miasta znowu obniżył ceny towarów sprzedawanych w sklepach miejskich i w punktach sprzedaży, pozostających pod jego kontrolą, a mianowicie: od dnia 24-XI m. cenę chleba żytniego pyłowego ze 125 mk. niżono na mk. 110 za kg.; cenę kryształu białego pozakartkowego z 740 na 720 za 1 kg.; kawy żywnościowej ze 175 na 165 za 1 kg.; maki pszennej razowej z 100 na 90 mk. mydła łojowego I gatunku z 600 na 500 mk. za 1 kg.; śledzie „Mat-ties” z mk. 38 na 30 za szt. i zapalek z 10 mk. na 9 mk. za pudełko.

Zniżone przez Wydział Zaopatrywania ceny, są niższe niż t. zw. ceny wytyczne. Cena wytyczna chleba żytniego pyłowego wynosi mk. 120 za 1 kg. Wydział Zaopatrywania sprzedaje chleb po mk. 110 za 1 kg. Cena wytyczna kaszy jęczmiennej wynosi mk. 171, cena wydziału zaopatrywania wynosi mk. 150. Cena wytyczna pęczaku mk. 171, cena wydziału zaopatrywania mk. 150. Cena wytyczna kawy żywnościowej mk. 171, cena wydziału zaopatrywania mk. 165. Cena wytyczna maki żytniej razowej mk. 100, cena wydziału zaopatrywania mk. 90. Cena wytyczna marmelady mk. 400—489, cena wydziału zaopatrywania mk. 375. Cena wytyczna makaronu okragłego mk. 415, cena wydziału zaopatrywania mk. 375. Cena wytyczna ryżu mk. 244, cena wydziału zaopatrywania mk. 240. Cena wytyczna soli białej mk. 95, cena wydziału zaopatrywania mk. 89. Cena wytyczna soli przemysłowej mk. 60, cena wydziału zaopatrywania mk. 54. Cena płatków owsianych u kupców mk. 317.50, cena wydziału zaopatrywania mk. 310 za 1 kg. Cena zapalek w handlu za 1 pudełko mk. 10, w wydziale zaopatrywania mk. 9.

Wraz ze zniżką cen innych artykułów pierwszej potrzeby, wydział zaopatrywania obniżył cenę węgla. Węgiel gruby loco skład przy realizacji kuponów pojedynczych oraz loco podwójne nabywcy przy większych dostawach mk. 19.000 za 1 tonnę orzech i 11 mk. 18.350 i orzech III mk. 14.740 za 1 tonnę. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy, Nr. 66 z dn. 24-XI 1921 r.).